

over for vold i familieforhold, men forudsætter som nævnt samtykke fra den pågældende person.

2.4. Detentionsanbringelse

I nogle tilfælde, hvor der ikke er grundlag for at rejse sigtelse for en konkret lovovertrædelse, kan der alligevel være behov for en politimæssig indgriben, som indebærer frihedsberøvelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en person, som træffes i forbindelse med husspektakler, på grund af beruselse eller stærk ophidselse må frygtes at ville begå en voldshandling, hvis ikke den pågældende medtages af politiet. I den forbindelse bruger politiet detentionsanbringelse, dvs. tilbageholdelse i særligt indrettede rum på politistationen.

Der har hidtil været tvivl om det retlige grundlag for politiets magtanvendelse i relation til detentionsanbringelse.

Lovforslag nr. 159 (Lov om politiets virksomhed), der er fremsat den 4. februar 2004, indeholder blandt andet regler af betydning for detentionsanbringelse. Lovforslaget indeholder i § 11 bestemmelser om detentionsanbringelse.

Detentionsanbringelse vil imidlertid kun have en begrænset betydning i forbindelse med vold i hjemmet, da en detentionsanbringelse maksimalt kan vare 24 timer, samt kun i tilfælde hvor den pågældende udgør en fare for sig selv eller andre, og mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige til at afværge faren. Reglerne om detentionsanbringelse vil derfor ikke i samme omfang som en bortvisning give parterne den fornødne tid til at løse problemerne.

2.5. Andre indgreb uden for strafferetsplejen

Der findes hjemmel til at foretage tvangsindgreb uden for strafferetsplejen i en række andre love.

Der er navnlig tale om tvangsindgreb som led i forvaltningens kontrol med overholdelsen af gældende bestemmelser, tvangsindgreb for at skaffe nødvendige oplysninger, tvangsindgreb som fuldbyrdelse af afgørelser. Der kan også være tale om tvangsindgreb med henblik på at varetage afgørende hensyn til den pågældende selv, jf. for eksempel lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, som indeholder hjemmel til, at personer, der er sindssyge eller i en tilstand, der må ligestilles hermed, kan frihedsberøves i form af tvangsindlæggelse på hospital, når det vil være uforvarsligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, eller udsigten til en betydelig bedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet. Politiet træffer bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse og yder bistand hertil.

Som et andet eksempel kan nævnes lov om social service, hvorefter det kommunale børne- og ungeudvalg efter lovens § 42 uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og unge, der er fyldt 15 år, kan træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at barnet eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg, vold eller voldelige overgreb, misbrugsproblemer mv. (tvangsfjernelse). Kommunen kan fuldbyrde afgørelsen, herunder skaffe sig adgang til forældremyndighedsindehaverens hjem uden retskendelse og medtage barnet eller den unge, jf. § 48. Politiet kan efter omstændighederne yde bistand til kommunens fuldbyrdelse af afgørelsen, jf. § 48, stk. 3.

2.6. Særlige love om forbud mod at opholde sig i eller besøge bestemte lokaler mv.

2.6.1. "Rockerloven" (lov nr. 907 af 15. oktober 1996 om forbud mod ophold i bestemte ejendomme) blev gennemført på baggrund af den voldelige strid mellem de rivaliserende rockergrupper Hells Angels og Bandidos, der verserede i 1990'erne, og vedrører navnlig ophold i de såkaldte rockerborge.

I medfør af loven kan politiet forbyde en person at opholde sig i en bestemt ejendom, når visse betingelser er opfyldt. Et forbud kan dog kun anvendes, hvis de angreb, der er risiko for, må antages at være led i et gensidigt opgør mellem de rivaliserende grupper, og der kan være fare for de personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen.

Sager om nedlæggelse af forbud er omfattet af de almindelige forvaltningsprocessuelle regler i forvaltningsloven om partshøring, aktindsigt, begrundelse og klagevejledning mv. Et forbud kan påklages til Justitsministeriet, ligesom det kan indbringes for domstolene efter den almindelige regel i grundlovens § 63.

2.6.3. Lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler (lov nr. 471 af 7. juni 2001) giver politiet mulighed for administrativt at træffe beslutning om, at det er forbudt at modtage besøgende eller opholde sig som besøgende i bestemte lokaler, når visse nærmere angivne betingelser er opfyldt. Undtaget fra et sådant forbud er blandt andet personer, der bor i lokalerne.

Formålet med loven var at gøre det muligt at gribe effektivt ind over for såkaldte hashklubber og andre former for organiseret kriminel virksomhed, der foregår i bestemte lokaler og præger nærmiljøet ved at genere og skabe utryghed hos omkringboende.

Af lovens § 1 følger, at politimesteren (politidirektøren) i tilfælde, hvor der i bestemte lokaler på en måde, der systematisk indebærer strafbare handlinger, og